

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.2/2014/6.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. április 1. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2013. november 14. napján kihirdetett **2.B.377/2013/11.** számú **ítéletét helybenhagyja** azzal, hogy a vádlottat a kiszabott büntetésre **ítéltnek** tekinti, és a bűncselekmény megnevezéséből a tettesi megjelölést **m e l l ő z i .**

A CD lemez a Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásában Bny.I/168/2013/17. tételszám alatt került bevételezésre.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a vádlott által a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat 8.000.- (nyolcezer) forint, a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

A vádlott személyi igazolványának száma helyesen: (szám).

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés bűntettének kísérletében [2012. évi C. törvény 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulat], mint tettet. Ezért a vádlottal szemben 5 év szabadságvesztést és 5 év közügyektől eltiltást szabott ki azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani. A vádlott által 2013. május 31. napjától 2013. november 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította.

Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Kecskeméti Törvényszék bűnjelnyilvántartásába Bny.I/168/2013/11. sorszám alatt bevételezett 1 db kétkezes fejszét elkobozta, az ugyanezen szám alatt bevételezett 1.-10. és 12.-16. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítésüket rendelte el. Az ugyanezen szám alatt bevételezett 1 db CD lemez lefoglalását megszüntette és az iratokhoz csatolását rendelte el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 178.616.- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész, a vádlott terhére, a cselekmény minősítésének megváltoztatása, emberölés büntette kísérleteként való minősítése, a kiszabott büntetés súlyosítása és hosszabb tartamú börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében, valamint a vádlott és védője egyezően enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.502/2013/1. számú átiratában a tényállás kiegészítésére és eljárási szabálysértésre tett észrevételei mellett az első fokú ítélet megváltoztatását és a vádlott cselekményének emberölés büntette kísérletének [Btk. 160. § (1) bekezdés] minősítését, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítását, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta a vádlott személyazonosító okmánya számának helyesbítése mellett.

A fellebbezési nyilvános ülésen indítványozta a bűncselekmény megnevezéséből a tettesi megjelölés mellőzését.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ítélet tábla az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Nem osztotta a fellebbviteli főügyészség azon eljárási szabálysértésre tett észrevételét, hogy az elsőfokú bíróság a rendőri jelentéseknek a tanúk és a vádlott nyilatkozatát rögzítő részét ismertette és ezáltal bizonyítékként értékelte. Mivel a Be. 168. § (1) bekezdés 3. mondata szerint a tanú és a gyanúsított kihallgatásáról jelentés nem készíthető, indítványozta a rendőri jelentések e nyilatkozatokat rögzítő részének a bizonyítékok köréből való mellőzését.

Az elsőfokú bíróság a 11. sorszámú jegyzőkönyv 13. oldal első bekezdésében rögzítettek szerint valóban ismertette a nyomozati iratok 168-170. és 172-174. lapszámai alatti rendőri jelentést és fényképmelléketeket, azonban azt az első fokú ítéletben nem részletezte és nem is értékelte bizonyítékként az egyéb bizonyítékok részletes ismertetése és értékelése mellett. A jelentések a vádlott és a tanúk nyilatkozatain kívül egyéb, az eljárással kapcsolatos körülményekre vonatkozó adatokat is tartalmaznak, erre figyelemmel nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság a rendőri jelentés ismertetésével.

Az ítélet tábla az iratok egybehangzó adataira és a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatára figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette:

A vádlott vagyonát képező ház értéke kb. egymillió forint.

A tényállásban írt bűncselekmény elkövetésekor a vádlott testmagassága 160 cm, testsúlya 55 kg volt (első fokú 11. sorszámu jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdés).

Az első fokú ítélet 3. oldal 6. bekezdés második mondatát azzal egészíti ki, hogy a vádlott azért próbálta felkelteni a sértettet, hogy menjen haza.

A 3. oldal alulról harmadik bekezdését azzal egészíti ki, hogy (név) a vádlott kezdeményezésére értesítette a mentőket.

A fejet ért, több nagy erejű, illetve akár egyetlen megfelelő erejű fejszével történő megütés esetén súlyosabb sérülésként nem kizárható módon a sértett halála is bekövetkezhetett volna (nyomozati iratok 90. oldal 3. bekezdés igazságügyi orvosszakértői vélemény, első fokú 11. számú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal utolsó két bekezdése).

A 4. oldal 5. bekezdését a jogi indokolásba utalja, ugyanis az a vádlott tudattartalmára vonatkozó jogi értékelést tartalmaz.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása hiánytalan, a fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

Osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróságnak az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény (Btk.) alkalmazhatóságára vonatkozó álláspontját is.

A cselekmény minősítését illetően nem osztotta az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség emberölés büntettének kísérlete vonatkozásában tett megállapításait.

A vádlott az eljárás során - a tények beismerése mellett - mindvégig tagadta, hogy a sértettet meg akarta ölni. Az erre vonatkozó beismerés híján, a bíróságnak a cselekmény tárgyi oldali ismérveiből kell okszerű következtetést vonnia a vádlott elkövetéskori tudattartalmára.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy önmagában az eszköz különösen veszélyes voltából és a vádlott által célzott testtájék életfontosságú szervet tartalmazó jellegéből

nem lehet az ölési szándékra következtetni, ha azt az elkövetés további mozzanatai nem támasztják alá (BH 1996. 511., BH 1998. 407., 2006. 240., 2013. 202.).

A vádlott a meg nem cáfolt védekezése szerint a sértett fejétől mintegy 25-30 cm távolságra, kis mértékben emelte fel a fejszét, és a koponya oldalsó, fül körüli részét legalább öt esetben, egyre fokozódó erővel ütötte meg. Ezen körülményeket, valamint a vádlott testalkatát, az eszköz kevésbé veszélyes módon, a kétkezes fejsze fokával való használatát és azt, hogy a cselekmény befejezése a vádlotti elhatározás következménye volt, mint olyan körülményeket értékelte az elsőfokú bíróság, melyek az emberi élet kioltására alkalmas elkövetési eszköz ilyen jellege mellett nem igazolják az ölési szándékot. Helyesen hivatkozott ezzel kapcsolatban a 3/2013. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság indokaival mindenben egyetértett, ezért az eltérő minősítésre irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezetett.

Ugyanakkor a minősítés kapcsán elmulasztotta felhívni a Btk. 164. § (3) bekezdését, amit az ítéletábra ezúton pótol.

Az elsőfokú bíróság hiánytalanul tárta fel a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. Azok csak annyiban szorulnak pontosításra, hogy helyesen a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát kell súlyosító körülményként figyelembe venni.

A vádlott agysorvadását, mint tartós betegségét alátámasztó adat, a vádlott nyilatkozatán kívül az eljárás során nem merült fel, arra az elmeszakértői vélemény sem tartalmaz utalást. Így az enyhítő körülményként nem vehető figyelembe.

A feltárt bűnösségi körülmények mellett, a büntetési célok eléréséhez az elsőfokú bíróság által kiszabott és a büntetési tétel középértékében meghatározott 5 év szabadságvesztés arányos. Így súlyosbítására, de enyhítésére sem kerülhetett sor. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása is indokolt és törvényes.

A Btk. 35. § (1) bekezdése és az 1978. évi IV. törvény 45. § (1) bekezdése szerint is, ha a bíróság szabadságvesztést **szab ki**, annak végrehajtását fogházban, börtönben vagy fegyházban rendeli végrehajtani. Ez a a szövegezés azonban az ítéletábra 2014. március 11. napján megtartott bírói tanácskozáson kialakított álláspontja szerint nem indokolja a korábbi gyakorlat megváltoztatását, ezért a vádlottat szabadságvesztésre **ítéltnek** tekintette.

A 61/2008. számú BK vélemény 2. d) pontja alapján a határozat rendelkező részében nem kell utalni arra, hogy az elkövető tettesként követte el a bűncselekményt, ezért a bűncselekmény megnevezéséből az ítéletábra a tettesi megnevezést mellőzte.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlottat a kiszabott

büntetésre ítélnék tekintette és a bűncselekmény megnevezéséből a tettesi megjelölést mellőzte.

Megállapította, hogy a CD lemez a Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásába Bny.I/168/2013/17. tételszám alatt került bevételezésre, melynek lefoglalását az elsőfokú bíróság megszüntette, és az iratokhoz csatolását rendelte el. Ezen rendelkezés kapcsán elmulasztott hivatkozni a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 11. § (3) bekezdésére, melyet az ítéltábla ezúton pótol.

A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámította.

A fellebbezési eljárás során a vádlott kirendelt védőjének jelenléti díjával 8.000.- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Helyesbítette a vádlott személyi igazolványának a számát.

Szeged, 2014. április 1.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s. k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s. k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.2/2014/6. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.377/2013/11. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2014. április 1.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke